

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de avocatul Dumitru Carabețchi, în interesele Verei Plămădeală,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Vera Plămădeală împotriva Întreprinderii Municipale „Regia Transport Electric”, cu privire anularea ordinului și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 12 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Întreprinderea Municipală „Regia Transport Electric”, s-a casat hotărârea din 15 martie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a pronunțat o nouă hotărâre,

*Dosarul nr. 2ra-447/24
NR. PIGD 2-22033308-01-2ra-08042024)*

Recursul declarat după 01 septembrie 2023. Recursuri vădit neîntemeiate, în temeiul art. 433 (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru, jud. Svetlana Vișcu,
Curtea de Apel Chișinău, jud. N. Budăi, I. Țurcan, I. Cotruță,

12 august 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa participanților la proces recursul depus de avocatul Dumitru Carabețchi, în interesele Verei Plămădeală,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Munteanu,

Elena Croitor, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 09 martie 2022, Vera Plămdeală a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Regia Transport Public”, prin care a solicitat anularea ordinului nr. 11-s din 06 decembrie 2021 „cu privire la sancțiunea disciplinară”, emis de directorul general al ÎM „Regia Transport Electric” - Dorin Ciornîi, prin care s-a aplicat sancțiunea disciplinară „muștrare” și compensarea tuturor cheltuielilor de judecată suportate în proces.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta Vera Plămădeală a invocat că la 06 decembrie 2021, de către directorul general al ÎM „Regia Transport Electric” Dorin Ciornîi, a fost emis ordinul nr. 11-s, prin care în baza art. 206 alin. (1) din Codul muncii, pentru încălcarea pct. 2. 3 și pct. 2. 7 din fișa postului, i s-a aplicat sancțiunea disciplinară „muștrare”. Ordinul este ilegal în fond, fiind emis contrar prevederilor legii,

3. A menționat că în temeiul art. 206 alin. (1) din Codul muncii, angajatorul în mod obligatoriu urmează să parcurgă câteva etape consecutive, iar în lipsa respectării acestora, se atestă că angajatorul ilegal a aplicat sancțiunea disciplinară.

4. În acest sens, reclamanta a indicat că angajatorul este obligat să constate abaterea disciplinară care se pretinde a fi comisă de către salariat, urmând să dispună efectuarea unei anchete de serviciu sau control, privind respectarea disciplinei muncii de către salariatul Vera Plămădeală, însă, acesta nu a prezentat salariatului ordinul de inițiere a anchetei de serviciu, pentru a face cunoștință, privind pretinsa comitere a abaterii disciplinare de către salariat.

5. Reclamanta a menționat că potrivit art. 10 alin. (2) lit. a) și b) din Codul muncii, angajatorul este obligat să respecte legile și alte acte normative, clauzele contractului colectiv de muncă și ale convențiilor colective, să respecte clauzele contractelor individuale de muncă, iar conform art. 5 lit. o) din Codul muncii, unul din principiile de bază ale reglementării raporturilor de muncă și a altor raporturi legate nemijlocit de

acestea, principii ce reies din normele dreptului internațional și din cele ale Constituției Republicii Moldova, este obligația părților la contractele colective și individuale de muncă de a respecta clauzele contractuale, inclusiv dreptul angajatorului de a cere de la salariat îndeplinirea obligațiilor de muncă și manifestarea unei atitudini gospodărești față de bunurile angajatorului și, respectiv, dreptul salariatului de a cere de la angajator îndeplinirea obligațiilor față de salariați, respectarea legislației muncii și a altor acte ce conțin norme ale dreptului muncii.

6. Suplimentar, a invocat că în conformitate cu art. 206 alin. (1) - (5) din Codul muncii, pentru încălcarea disciplinei de muncă, angajatorul are dreptul să aplice față de salariat următoarele sancțiuni disciplinare: a) avertismentul; b) mustrarea; c) mustrarea aspră; d) concedierea (în temeiurile prevăzute la art. 86 alin. (1) lit. g)-r)). Legislația în vigoare poate prevedea pentru unele categorii de salariați și alte sancțiuni disciplinare. Se interzice aplicarea amenzilor și altor sancțiuni pecuniare pentru încălcarea disciplinei de muncă. Pentru aceeași abatere disciplinară nu se poate aplica decât o singură sancțiune. La aplicarea sancțiunii disciplinare, angajatorul trebuie să țină cont de gravitatea abaterii disciplinare comise și de alte circumstanțe obiective.

7. Prin urmare, angajatorul ignorând procedura stabilită de lege, în mod abuziv, prezentând efectuarea unei anchete de serviciu, constatând încălcarea atribuțiilor de muncă, însă o asemenea anchetă nici nu a fost efectuată.

8. Conform practicii Curții Europene a Drepturilor Omului, indică că până la aplicarea sancțiunilor disciplinare salariatului, angajatorul are obligația de a respecta cu strictețe procedura instituită de lege, iar orice derogare de la aceasta este inadmisibilă.

9. La caz, în vederea soluționării diferendului creat pe cale extrajudiciară, reclamanta a menționat că la 20 decembrie 2021, a expediat în adresa ÎM „Regia Transport Electric”, dezacordul cu sancțiunea aplicată, însă, nu a parvenit nici un răspuns.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

10. Prin hotărârea din 15 martie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Vera Plămădeală.

S-a anulat ordinul nr. 11-s din 06 decembrie 2021, cu privire la sancțiunea disciplinară, emis de directorul general al RTEC Dorin Ciornîi, prin care s-a aplicat mustrare Verei Plămădeală, inginer SAG, pentru încălcarea pct. 2.3 și 2.7 din fișa postului.

S-a încasat de la ÎM „Regia Transport Electric” în beneficiul Verei Plămădeală cheltuieli de asistență juridică în mărime de 5 000 lei și în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 100 lei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

11. La 28 martie 2023, ÎM „Regia Transport Electric”, a depus apel. La 24 octombrie 2023, a depus motivarea apelului, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi decizii, prin care a respinge integral acțiunea formulată de Vera Plămădeală, precum și încasarea taxei de stat suportate în apel.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

12. Prin decizia din 12 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de ÎM „Regia Transport Electric”.

S-a casat hotărârea din 15 martie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vera Plămădeală împotriva ÎM „Regia Transport Electric” cu privire la anularea ordinului, compensarea cheltuielilor de judecată și s-a adoptat o nouă hotărâre, prin care:

S-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Vera Plămădeală împotriva ÎM „Regia Transport Electric” cu privire la anularea ordinului, compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

13. Instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, a considerat că instanța de fond nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, fapt ce a dus la aplicarea eronată a normelor legale.

14. Instanța de apel a reținut că din materialele cauzei se atestă că Vera Plămădeală activează în funcție de inginer SAG al ÎM „Regia Transport Electric”.

15. La 06 decembrie 2021, ÎM „Regia Transport Electric”, în persoana directorului general Dorin Ciornîi, a emis ordinul cu nr. 11-s, prin care i-a fost aplicată mustrare angajatei Vera Plămădeală, inginer SAG, pentru încălcarea pct. 2.3. și 2.7. din fișa postului.

16. La 02 martie 2022, a fost înregistrată cererea Verei Plămădeală adresată directorului general al ÎM „Regia Transport Electric” Dorin Ciornîi, prin care s-a solicitat reexaminarea deciziei luate prin ordinul nr. 11-s din 06 decembrie 2021, iar prin Nota de serviciu din 11 martie 2022, s-a concluzionat că emiterea ordinului de sancționare este unul fondat, bazat pe probe concludente și pertinente, în care au fost examinate circumstanțele în

fapt și în drept. Totodată, întru emiterea ordinului echitabil, au fost respectate drepturile subiecților, întru depunerea explicațiilor și elucidarea situațiilor.

17. La caz, deși în argumentarea soluției sale, prima instanță a menționat că, sancțiunea disciplinară a fost aplicată Verei Plămădeală fără ca să-i fie cerută în scris, o explicație privind fapta comisă, instanța de apel a remarcat faptul că, la materialele cauzei este nota informativă semnată de Vera Plămădeală, în care aceasta își expune poziția vis-a-vis de abaterile de la pct. 2. 3 și 2. 7 din fișa postului și nota informativă a Verei Plămădeală cu privire la procedura disciplinară.

18. De asemenea, instanța de apel a considerat eronată concluzia primei instanțe cu privire la faptul că angajatorul nu a probat comiterea cu vinovăție de către salariat a abaterilor disciplinare, ori din nota de serviciu din 11 martie 2022, desemnarea câștigătorului concursului privind achiziționarea lucrărilor și materialelor pentru construcția capitală a acoperișurilor obiectivelor întreprinderii, anunțat de ÎM „Regia Transport Electric” prin intermediul platformei electronice elicitatie.md, la 03 august 2021 și 17 septembrie 2021, a fost imposibilă din cauza neglijenței Verei Plămădeală, care prin propriile acțiuni nu a indicat exact tipul de material principal ce urma să fie reparat acoperișul obiectivelor propuse, nu a examinat starea clădirilor și nu a indicat în caietul de sarcini lucrările de tencuială parțială a pereților.

19. Respectiv, s-a anulat procedura de achiziție, fapt ce a condus la tergiversarea acesteia, iar Vera Plămădeală, potrivit fișei de post „pentru neîndeplinirea, neglijarea sau executarea necorespunzătoare a atribuțiilor de funcție, poartă responsabilitate disciplinară sau alta conform legislației în vigoare”.

20. În aceste circumstanțe, instanța de apel a considerat că angajatorul ÎM „Regia Transport Electric” întemeiat și legal a emis ordinul nr. 11-s din 06 decembrie 2021 „cu privire la sancțiunea disciplinară”, prin care s-a aplicat sancțiunea disciplinară „muștrare” salariatului Vera Plămădeală.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

21. La 08 aprilie 2024, avocatul Dumitru Carabețchi, în interesele Verei Plămădeală, a depus cerere de recurs, împotriva deciziei din 12 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

22. În motivarea recursului reprezentantul recurente a invocat că concluzia instanței de apel este greșită, nefiind examinate și apreciate corect

materialele probatorii, fiind emisă o decizie arbitrară ce se bazează în mod determinant de aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

23. Recurenta a menționat că conform caietului de sarcini pentru cererea ofertei de prețuri, întocmit de Vera Plămădeală în termenii solicitați, este indicat materialul necesar pentru efectuarea reparației capitale a acoperișului blocului administrativ și de producere, și anume, cu membrane bituminoase „Tehnoelast”, fiind subliniat cu marcheri, pentru a fi evidențiat. Din aceste probe reiese că și-a îndeplinit obligațiile sale de serviciu. Conform procesului-verbal al ședinței grupului de lucru pentru achiziții al TREC din 22 septembrie 2021, la care a participat directorul Dorin Ciornîi, s-a pus în discuție problema creată.

24. Ca rezultat al examinării documentației aplicate în cadrul procedurii de achiziție a fost depistată o eroare la publicarea anunțului de participare, și anume, în acest anunț nu a fost specificat tipul materialului, cu toate că în caietul de sarcini a fost indicat clar materialul necesar efectuării reparațiilor, membrană bituminoasă „Tehnoelast”.

25. Recurenta a menționat că la adoptarea soluției instanța de apel, s-a bazat pe nota de serviciu din 11 martie 2022, întocmită de secția juridică, care demonstrează vinovăția Verei Plămădeală, însă nu s-a luat în considerare caietul de sarcini, în care s-a indicat materialul necesar reparațiilor, procesul-verbal al ședinței de lucru privind achizițiile din 22 septembrie 2021 și anunțul de participare la achiziționarea lucrărilor și materialelor pentru reparația capitală a acoperișurilor, semnat de directorul întreprinderii.

26. La 07 mai 2024, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia recursului declarat, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoare anexată la materialele dosarului. (f.d. 171)

27. La 28 mai 2024, ÎM „Regia Transport Electric” a depus referință, prin care a indicat că recursul este inadmisibil.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

28. Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023. În conformitate cu prevederile art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea

Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului. Din sensul normei de drept enunțate rezultă că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

29. Recursul declarat de Dumitru Carabețchi, în interesele Verei Plămădeală, va fi examinat prin prisma temeiurilor stipulate în redacția art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare de la 01 septembrie 2023.

30. Art. 434 din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

31. Art. 440 din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

32. Art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

33. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.

MOTIVAREA INSTANȚEI

34. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 12 decembrie 2023. Copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată Verei Plămădeală la 08 februarie 2024, prin intermediul poștei terestre, însă confirmarea recepționării la materialele cauze nu este (f.d. 158). Astfel, recursul depus la 08 aprilie 2024, este în termen.

35. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă.

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul

de procedură civilă (în redacția Legii nr. 246 din 31 iulie 2023, în vigoare de la 01 septembrie 2023).

37. Din analiza recursului declarat rezultă că s-a invocat ca temei de admisibilitate prevederile art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, citat supra.

38. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, reținând că recurenta a făcut trimitere la temeiurile de drept prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, nu a stabilit că decizia contestată a Curții de Apel Chișinău este bazată în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

39. Așadar, verificând legalitatea și temeinicia deciziei contestate prin prisma argumentelor recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție nu a stabilit că soluția instanței de apel este contrară legii sau cu aprecierea nerezonabilă a probelor. Dimpotrivă, decizia contestată a fost emisă cu respectarea prevederilor legale, bazată pe o cercetare multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

40. Curtea Supremă de Justiție menționează că în sensul prevederilor lit. e) art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, noțiunea de hotărâre arbitrară ori de apreciere vădit nerezonabilă a probelor urmează a fi stabilită în coraportul dintre mai multe principii.

41. Pentru a elucida înțelesul textului „hotărâre arbitrară” din art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție ține cont, inclusiv, de sensul atribuit acestei noțiuni de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Astfel, de exemplu, în cauza *Bochan v. Ucraina* (nr. 2), 5 februarie 2015, § 62, Curtea Europeană a notat că o decizie judecătorească este arbitrară dacă, în esență, nu are nicio bază juridică în dreptul intern și nu stabilește nicio legătură între faptele litigiului, legea aplicabilă și rezultatul procedurii. Curtea Europeană consideră că o asemenea decizie reprezintă o „denegare a dreptății”. De asemenea, în cauza *Ballıktaş Bingöllü v. Turcia*, 22 iunie 2021, § 75, Curtea Europeană a notat că se poate considera că printr-o decizie judecătorească a fost comisă o „eroare vădită” dacă instanța a comis o eroare de drept sau de fapt pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite-o vreodată și că aceasta este aptă să perturbe caracterul echitabil al procedurii.

42. Totodată, potrivit art. 71 alin. (4) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, la interpretarea actului normativ se ține cont de nota de fundamentare, care a însoțit proiectul actului normativ respectiv și de alte

documente care permit identificarea voinței autorității publice care a adoptat, a aprobat sau a emis actul normativ.

43. Nota informativă la Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 menționează următoarele: „...Utilizarea noțiunii de „hotărâre arbitrară” derivă din practica CtEDO, fiind utilizată pentru a defini situația în care judecătorii nu aduc nici o motivare pentru deciziile/hotărârile luate, sau când acestea sunt bazate pe greșeli evidente de fapt sau de drept comise de judecători. În esență, la categoria hotărârilor arbitrare ar putea fi atribuite și cele pronunțate cu bună știință contrar legii (în contextul art. 307 din Codul penal)...”. Iar în nota de subsol la textul menționat în paragraful precedent, nota informativă aduce mai multe exemple din jurisprudența CtEDO în care hotărârile au fost considerate arbitrare sau bazate pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor. Nota de subsol menționează următoarele în ceea ce privește cauzele civile: „Exemple de procedură civilă: Respingerea fără o motivare clară a unui recurs într-o cauză civilă și menținerea unei decizii care era în mod clar contrară circumstanțelor cauzei, chiar dacă recurentul indica expres asupra acestei contradicții (a se vedea cauza *Dulaurans v. France*, 2000, § 38); Refuzul judecătorilor, fără vreun motiv, de a anula ordinul de eliberare din funcție, care era bazat pe un raport de evaluare a performanțelor anulat anterior de aceiași judecători (a se vedea cauza *Tel v. Turkey*, 2017); Anularea de către instanța de recurs a deciziei instanței de fond (prin care au fost acordate compensații prevăzute de legislația muncii) fără a explica în vreun fel acest lucru și fără a face referire la lege, care prevedea aceste compensații (a se vedea cauza *Anđelković v. Serbia*, 2013; cauza *Lazarević v. Bosnia and Herzegovina*, 2020).

44. Din nota informativă menționată rezultă că sintagma „hotărârea arbitrară” urmează a fi definită prin prisma jurisprudenței CtEDO. În jurisprudența sa, CtEDO deseori folosește împreună sintagmele „hotărârea arbitrară” și hotărâre „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”, fără a face o distincție clară între ele. Nota informativă menționează totuși că „la categoria hotărârilor arbitrare ar putea fi atribuite și cele pronunțate cu bună știință contrar legii (în contextul art. 307 din Codul penal)”. Rezultă că în cazul hotărârii arbitrare, carența principală vizează încălcarea unei norme legale imperative, adică a unei prevederi normative care nu oferă nicio discreție judecătorului. Lipsa discreției poate rezulta din claritatea textului prevederii normative, fie din practica uniformă și clară de aplicare a normei. Această carență nu se poate datora unei simple greșeli, ci trebuie comisă cu bună știință sau ca urmare a unei erori inexplicabile. Suntem în prezența unor asemenea situații atunci când instanța de judecată adoptă o hotărâre ce

contravine unei norme imperative invocate participanții la proces sau de instanța judecătorească ierarhic superioară, fără a explica convingător de ce nu aplică acea normă.

45. Sub acest aspect urmează a fi reținute și constatările Curții Constituționale din Hotărârea nr. 2 din 16 ianuarie 2025 (pct. 149-150), potrivit căreia pentru a elucida înțelesul textelor contestate (inter alia „hotărâre arbitrară”), destinatarii pot avea în vedere, inclusiv, sensul atribuit acestei noțiuni de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Astfel, de exemplu, în cauza *Bochan v. Ucraina* (nr. 2), 5 februarie 2015, § 62, Curtea Europeană a notat că o decizie judecătorească este arbitrară dacă, în esență, nu are nicio bază juridică în dreptul intern și nu stabilește nicio legătură între faptele litigiului, legea aplicabilă și rezultatul procedurii. Curtea Europeană consideră că o asemenea decizie reprezintă o „denegare a dreptății”. De asemenea, în cauza *Ballıktaş Bingöllü v. Turcia*, 22 iunie 2021, § 75, Curtea Europeană a notat că se poate considera că printr-o decizie judecătorească a fost comisă o „eroare vădită” dacă instanța a comis o eroare de drept sau de fapt pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite-o vreodată și că aceasta este aptă să perturbe caracterul echitabil al procedurii.

46. Din textul recursului nu constată în mod univoc vre-un argument care ar justifica constatarea că hotărârile contestate ar fi emise contrar normelor imperative aplicabile speței, precum și nici instanța de recurs nu a stabilit din textele hotărârilor contestate, raportate la circumstanțele cauzei.

47. Subsidiar, sintagma „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor” se referă la aprecierea probatoriului. Pentru admiterea unui recurs în baza acestei sintagme este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor condiții: a) hotărârea să se bazeze pe o apreciere eronată a probelor; b) aprecierea să fie vădit nerezonabilă; c) hotărârea contestată se bazează în mod determinant pe această apreciere.

48. Prin urmare, nu orice eroare în aprecierea probelor poate duce la admiterea recursului în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, adică să fie evidentă pentru un profesionist și să nu poată fi explicată rațional. De asemenea, această eroare trebuie să fie determinantă pentru soluția din hotărârea contestată. Îi revine recurentului obligația să convingă instanța de recurs că aceste elemente sunt întrunite.

49. Subsecvent, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție a considerat necesar de a menționa faptul că nu exclude că o hotărâre judecătorească poate fi atât „arbitrară”, cât și „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”, însă fiecare din cele două sintagme urmează a fi invocate și argumentate separat.

50. De asemenea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs

51. Din considerentele redate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat de avocatul Dumitru Carabețchi, în interesele Verei Plămădeală, împotriva deciziei din 12 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare prin prisma art. 433 alin. (1) lit. f), urmează a fi apreciat ca fiind vădit neîntemeiat și considerat inadmisibil.

52. Ținând cont de cele expuse supra și în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), art.433 alin. (1) lit. f), art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Consideră inadmisibil recursul declarat de avocatul Dumitru Carabețchi, în interesele Verei Plămădeală, împotriva deciziei din 12 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Elena Croitor